

غزل شماره ۴۸۸

سحرم ماتف میخانه به دولت خواهی
گفت باز آی که دیرینه این درگاهی

بچو جم جرعه ماکش که ز سر دو جهان
پرتو جام جهان بین دهدت آگاهی

برد میکده رندان قلندر باشند
که ستاند و دهند افسر شاهشاهی

حشت زیر سرو بر تارک هفت احترامی
دست قدرت نکر و منصب صاحب جاهی

سرماد در میخانه که طرف باش
به فلک بر شد و دیوار بدین کوتاهی

قطع این مرحله بی همری خضر مکن
ظلمات است بترس از خطر کمراهی

اگر ت سلطنت فقر بنشد ای دل
کمترین ملک تو از ماه بود تا ماهی

تو دم فقرندانی زدن از دست ده

مسند خواجگی و مجلس تورا شاهی

حافظِ خام طمع شرمی از این قصه بدار

علمت چیست که فردوس برین می خواهی؟

تفسیر فال

باز هم راه برگشت برایت باز است و خداوند مهربان، توبه‌ی تو را می‌پذیرد. در این لحظه‌های دشوار، سرت را به درگاه حق پایین انداز و با دل پاک و نیتی خالص، تقصیر کارهایت را به گردن روزگار نیانداز. از خداوند یاری بخواه و به او توکل کن، زیرا راهی که پیش گرفته‌ای بسیار تاریک و پرخطر است. توقع خود را کم کن؛ چه کرده‌ای که حالا خواستار بهشت هستی؟ آیا نه اینکه هر انسان باید ابتدا با اعمال خود آشتی کند و از اشتباهاتش درس بگیرد؟

خداوند همیشه در کنار بندگان خود است؛ اما برای دریافت رحمت او باید
قدمهایی شایسته برداشته شود. پس در این مسیر سخت، امیدت را از دست
نده و تلاش کن تا با توبه‌ی واقعی، دل خود را پاکسازی کنی.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)